

ogede, ja hvor kan nogen forlange af Politiet, at det skal vide Bested med alt dette, uden de mest omhyggelige Undersøgelser og nærgaaende Forespørgsler om, hvorvidt den vedkommende Sæger hører hjemme i den Kommune eller i den Kommune, for at Politiet kan finde ud, hvilke der skulle have Sagtegn her, og hvilke der osv. Det vil give Anledning til en uendelig Spørgen og vil afstedkomme stor Forvirring. I Praksis vil det naturligtvis være umuligt at overholde alt dette, og jeg vil tilføje, at det vil kunne medføre betydelig Demoralisation. Under alle Omstændigheder vil det give Anledning til et forøget Politie. Men da jeg ikke ønsker at medvirke til Vedtagelsen af Bestemmelser, der ville nødvendiggøre et forøget Politie, kan jeg ikke andet end paa det mest indtrængende opfordre mine Meningsfæller til at stemme imod Kapitel III, og for saa vidt det skulde blive vedtaget, at stemme mod Ændringsforslagene under 51, 52 og 53. Nærgaaende Ændringsforslag under Nr. 54 vil jeg sige, at over for det er jeg for Resten mere ligegyldig. Det har sine Ulemper, som jeg har paapeget, men det er tvivlsomt, om dog ikke Fordelene ere større derved, saa at jeg angaaende dette Forslag er fristet til at sige: Stemmer ikke. — Hvad det angaar, at Tegnene skulle løses hos Amtmanden, vil jeg gøre den Bemærkning, at det ærede Flertal maa have glemt at stille Ændringsforslag til § 21 i Begyndelsen, men det kan jo blive rettet til 3dje Behandling. Flertallet har nemlig ikke sørget for at faa det første Punktum bort, der lyder saaledes: „Enhver, der vil udøve Sagt, skal med de nedenfor nævnte Undtagelser have løst et af vedkommende Kommunalbestyrelse udstedt Sagtegn“. Jeg ser ikke, at der er noget Ændringsforslag, som borttager denne Passus, saa at der i samme Kapitel kommer til at staa, at Sagtegn skal løses hos Kommunalbestyrelsen og hos Amtmanden. Jeg tror nu ikke, det er heldigt, at Sagtegnet skal løses hos Amtmanden, idet jeg tror, det vil give Anledning til mange Besværigheder for ham, naar han skal foretage en Undersøgelse af alle de Betingelser, som fordres for at kunne løse Sagtegn, og som ere opstillede i § 23. Jeg ved meget vel, at der kan træffes administrative Forholdsregler, hvorved nogle af disse Ulemper kunne undgaas, men om jeg maa give d'Her. et godt Raad, vil jeg sige: Lad disse Tegn blive løste hos Kommunalbestyrelserne. Det udelukker jo ikke, at Pengene kunne blive sendte til Amtmanden til Fordeling mellem Amtsrepartitionsfondene. Kommunalraadene vide ganske anderledes Be-

sted med dem, der maa faa Sagtegn. For saa vidt man imidlertid vedtager Flertallets til Kapitel 3 foreslaaede Ændringer, er der et andet Punkt, som jeg nok vil stemme for, og det er Ændringsforslaget Nr. 67 om, at Kommunalbestyrelsen ikke skal være tilsynshavende i disse Forhold. Jeg tror, at der er meget god Grund til at stemme mod Lovforslagets Bestemmelse herom, da den vilde vække levende Utilfredshed og afstedkomme Forvirring.

Altjaa alle disse Ulemper tale imod Sagtegn, hvorved kun den Fordel naas, at der bliver en Smule færre Sægere end før. Og dette naas kun ved at lade det gaa ud over de fattige og uformiende. Nej, skal man have Sagtegn med nogen Virkning i Retning af Formindskelse af Sægernes Antal, skal man ganske anderledes højt op med Betalingen. Men saa vil det at jage jo blive gjort til et rent Monopol, og et saadant Monopol for Nigist agter jeg heller ikke at være med til. Naar der er blevet talt om, at man i andre Lande har Sagtegn, saa skal jeg bemærke, at det jo ikke i den Forstand har megen Betydning. Der er nævnt Frankrig, hvor der er hjergrige Landskaber, og hvor Sagten vel er en hel Levevej for nogle. Forholdene der kunne derfor slet ikke sammenlignes med Forholdene herhjemme. Jeg tror, at Bestemmelserne om Sagtegn, hvis de vedtages, i høj Grad ville vække Utilfredshed i Befolkningen, netop fordi de ramme ulige og ere vanskelige at overholde. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer imod de Forslag, der berøre Sagtegn, og mod de Ændringer, jeg her har omtalt.

Det. Hansen: Jeg kan fuldstændig slutte mig til den ærede sidste Taler i hans Betragtninger over Spørgsmaalet om Sagtegn. Jeg skal blot tilføje den Bemærkning, at jeg kunde forstaa Nødvendigheden af at løse Sagtegn, naar det var en fistal Betragtning, der laa bagved, naar man virkeligt mente at kunne faa en væsentlig Indtægt for Staten derved. Hvis det er saaledes, som den ærede Ordfører udtalte, at Sagten væsentlig er en Luksusport, vilde jeg finde det meget fornuftigt, at man bestattede denne Luksus, men saa maatte vi rigtigstnok ikke bestatte den efter de Principper, som Udalget vil gøre, nemlig som en Slags Kopskat, idet enhver, der vil jage, skal betale 10 Kr. for et Sagtegn, hvad enten han er rig eller fattig. Saa lad os faa en Gradation, lad der komme et Formue- og Beslighedsmoment frem, saa komme vi ind paa en retfærdig Skattebasis. Men jeg tillægger ikke fistale